

[Per Hækkerup.]

Men den skal løses, hvis erhvervene skal opnå de nødvendige betingelser for at klare deres del af opgaven: stigende produktion og stor beskæftigelse. Det klares ikke fra den ene dag til den anden og må derfor tilrettelægges over et vist åremål efter nærmere planlægning som omtalt i åbnings-talen.

Som regeringens korttidsprogram, løsning af valutakrisen, og den første del af langtidsprogrammet, stigende produktion og stor beskæftigelse, er klaret og agtes fortsat, således er også den anden del af langtidsprogrammet, overvindelsen af den arbejdsløshed, der hænger sammen med sæson, fagdeling og geografiske forskelle, skitseret.

Tilrettelæggelsen af byggeriet og af offentlige investeringer og offentlige arbejder er sket ud fra ønsket om at opnå en udjævning i tid af beskæftigelsen. Arbejdsløsheden stiger normalt i vintermånederne, og ingen kan være i tvivl om, at det vil være af den største såvel menneskelige som samfundsmæssige betydning, hvis vi kan mindske vinterledigheden. Det sigter bolig- og arbejdsministeren på med det program for byggeri og offentlige arbejder, han har planlagt. Skal det lykkes for ham i fuldt mål, må det private erhvervsliv, og især det private byggeri, trække på samme hammel og overvinde gammel tradition og visse ulemper ved at øge beskæftigelsen i vintermånederne.

Det øgede boligbyggeri er i sig selv glædeligt, men det betyder derudover en større mulighed for at skaffe en øget geografisk bevægelighed på arbejdsmarkedet. Hvor langt man end kan nå ad denne vej, er det dog ikke tilstrækkeligt til at løse spørgsmålet om den geografisk bestemte arbejdsløshed, spørgsmålet om de såkaldte arbejdsløshedsøer. Her byder egnsudviklingsloven en mulighed med sit tilbud til det private initiativ om støtte og hjælp til at sætte ny produktion i gang, hvor den ledige arbejdskraft findes. Også hensynet til en mere harmonisk industriel udvikling af landets forskellige egne taler for en udnyttelse af dette tilbud fra statens side.

Endelig må den del af arbejdsløsheden, som er fagligt bestemt, på tilsvarende måde søges imødegået. Denne arbejdsløshed rammer især de ikke-faglærte arbejdere. Be-

tænkningen om uddannelse af sådanne arbejdere må derfor tages op til nøje bearbejdelse og virkeliggørelse, thi også her ligger samfundsmæssigt en værdifuld reserve af arbejdskraft, som det tillige individuelt vil være urimeligt ikke at udnytte.

Regeringens erhvervspolitiske program rummer således på én gang en fortsættelse af den hidtil førte politik med dens gode resultater og en videreførelse af bestræbelserne for at forøge produktion og beskæftigelse. Det er en konstruktiv politik, der bygger på samarbejde mellem stat og private og rummer en opfordring til det private initiativ, som erhvervslivet allerede i vid udstrækning har forstået at udnytte.

Mod denne politik har oppositionen endelig efter 2 års tøven og usikkerhed formet et alternativ med de to partiers fælleserklæring, som offentliggjordes lige før åbnings-talen.

Det er der grund til at sige de to konservative partier tak for. Vælgerne får nu muligheden for et klart valg, på den ene side en fortsættelse af den politik, der har ført til fremgang på praktisk taget alle områder, på den anden side en politik, som er et spring ud i det ukendte, med en mulig skattelettelse på 800 mill. kr. som lokkemad.

Det må også indrømmes de to partier, at smålige kan man ikke beskyldes dem for at være. Man mindes uvilkårligt det ærede medlem hr. Jensen-Brobys berømte spareprogram på 600 mill. kr., der, da det var kommet under mere virkelighedstro behandling, viste sig kun at rumme 12 mill. kr. i besparelser. Skal den målestok anvendes, vil de forenede konservative anstrengelser, som taler om 400 mill. kr. nedskæringer, resultere i 8 mill. kr. i egentlige besparelser, der kan anvendes til skattelettelser. En nærmere gennemgang af de to partiers program synes imidlertid at vise, at deres tilbud om skattelettelser sådan set er uafhængigt af besparelserne. Det kan derfor være interessant at erfare, hvordan de to partier egentlig er nået til forslag om en skattenedsættelse på netop 800 mill. kr. Hvorfor ikke 1 milliard eller 1 200 millioner? Et ondsksfuldt rygte, som naturligvis ikke er sandt, siger, at venstre foreslog 300 mill. kr., og at de konservative derefter, deres beskedenhed tro, sagde 500